

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 września 1960 r.

Nr 42

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

253 — z dnia 10 sierpnia 1960 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1960 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu . . . 401

ROZPORZĄDZENIA:

254 — Ministra Finansów z dnia 27 sierpnia 1960 r. w sprawie obniżenia stawki podatku obrotowego dla niektórych zakładów gastronomicznych i pensjonatów . . . 402

255 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 września 1960 r. w sprawie utworzenia Wydziałów dla Nieletnich w Sądach Powiatowych w Łomży, Grudziądzu, Inowrocławiu, Chodzieży, Koninie, Lesznie, Nowym Sączu i Szczecinku . . . 403

256 — Ministra Rolnictwa z dnia 30 lipca 1960 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o gospodarowaniu terenami torfowymi . . . 404

257 — Ministra Żeglugi z dnia 29 sierpnia 1960 r. w sprawie zasad i warunków sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych na morskich statkach handlowych oraz na statkach pasażerskich w żegludze przybrzeżnej i śródlądowej . . . 406

258 — Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 31 sierpnia 1960 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1956 r. w sprawie określenia istotnych cech pracy chałupniczej, przemysłu domowego i przemysłu ludowego jako zatrudnień zarobkowych wyłączonych spod przepisów prawa przemysłowego . . . 406

OSWIADCZENIA RZĄDOWE:

259 — z dnia 18 sierpnia 1960 r. w sprawie uczestnictwa Kuwejtu i Nepalu w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym oraz w Układzie o tranżycie międzynarodowych służb powietrznych, podpisanych w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. . . 407

260 — z dnia 5 września 1960 r. w sprawie wypowiedzenia przez Szwajcarię i Liechtenstein Porozumienia dotyczącego tymczasowego stosowania projektów międzynarodowych Konwencji celnych w sprawie turystyki, w sprawie handlowych pojazdów drogowych i w sprawie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, podpisanego w Genewie dnia 16 czerwca 1949 r. . . 407

261 — z dnia 5 września 1960 r. dotyczące ratyfikacji przez Szwajcarię oraz zastosowania przez Wielką Brytanię do niektórych terytoriów Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu handlowych pojazdów drogowych, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 18 maja 1956 r. . . 407

253

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 sierpnia 1960 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1960 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego.

§ 2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, dokonują odpisów na fundusz zakładowy na zasadach i według stawek podanych w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Łączna kwota wypłat na cele, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U.

z 1960 r. Nr 13, poz. 78) nie może przekroczyć 8,5% osobowego funduszu płac pracowników stale zatrudnionych, wykananego przez przedsiębiorstwo w roku sprawozdawczym.

§ 4. W sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 4, poz. 24).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1960 r. (poz. 253).

ODPISY NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY W PRZEDSIĘBIORSTWACH PODPORZĄDKOWANYCH ZJEDNOCZENIU PRZEMYSŁU CUKROWNICZEGO

1. Przez planowany osobowy fundusz płac rozumieć należy planowany skorygowany osobowy fundusz płac. Łączna kwota skorygowanych planowanych rocznych funduszy płac

poszczególnych przedsiębiorstw nie może być wyższa od globalnego limitu rocznego osobowego funduszu płac zatwierdzonego dla przemysłu cukrowniczego na rok 1960.

2. Przez planowaną oraz rzeczywistą akumulację rozumieć należy akumulację obliczoną od produkcji towarowej, na którą składa się ilość produkcji wytworzonej w przedsiębiorstwie zarówno z buraków cukrowych pochodzących z własnej kontraktacji, jak i otrzymanych w ramach przerzutów z innych przedsiębiorstw — z uwzględnieniem wyników działalności pozaoperacyjnej oraz ze sprzedaży towarów i materiałów.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy Wytwórni Alkoholu Bezwodnego, Rafinerii Soli Potasowych oraz Wytwórni Łodu Suchego Cukrowni Chelmska, Wytwórni: Rozpuszczalników i Cytrynianu Wapnia oraz Warsztatów Mechanicznych Cukrowni Racibórz, Wytwórni Rozpuszczalników Cukrowni Przeworsk, Wytwórni Cukierków Cukrowni Lublin oraz Wytwórni Noży Dyfuzyjnych we Włochach. Przez planowaną oraz rzeczywistą akumulację w wyżej wymienionych jednostkach rozumieć należy akumulację ze sprzedaży produkcji i usług z uwzględnieniem wyników działalności pozaoperacyjnej oraz ze sprzedaży towarów i materiałów.

4. Dla obliczenia zasadniczego funduszu zakładowego, kwoty poprawy akumulacji oraz tabeli odpisów dodatkowego funduszu zakładowego w przedsiębiorstwie, które w roku 1959 nie uzyskało uprawnień do pełnego zasadniczego funduszu zakładowego, przyjmuje się zamiast akumulacji rzeczywistej za rok 1959 — akumulację zaplanowaną na rok 1959 od produkcji towarowej w warunkach planu na rok 1960.

5. Niezależnie od korekt przewidzianych w art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą” — przy obliczaniu funduszu zakładowego w przemyśle cukrowniczym koryguje się ponadto akumulację o różnice dodatnie i ujemne z tytułu zmian wartości cukru w burakach cukrowych.

6. Fundusz zakładowy w przedsiębiorstwie powiększa się o odpisy z tytułu:

- 1) odstąpienia przez przedsiębiorstwo w ramach przerzutów buraków cukrowych na rzecz innego przedsiębiorstwa —

w wysokości 3 zł za tonę buraków odstąpionych w ramach przerzutów,

- 2) przebielenia cukru surowego i cukrów żółtych pochodzących z importu — w wysokości 20 zł za tonę cukru białego otrzymanego z przebielenia,
- 3) wyprodukowania cukru białego kryształu rafinowanego w przedsiębiorstwie nie posiadającym rafinerii — w wysokości 40 zł za tonę, o ile wyprodukowany cukier został zakwalifikowany do sprzedaży jako cukier rafinowany,
- 4) polepszenia jakości cukru białego kryształu zwykłego przy uzyskaniu zabarwienia:
 - poniżej 0,7° do 0,6° Stammera — w wysokości 2 zł za tonę,
 - poniżej 0,6° do 0,5° Stammera — w wysokości 4 zł za tonę,
 - poniżej 0,5° do 0,4° Stammera — w wysokości 6 zł za tonę,
 - poniżej 0,4° Stammera — w wysokości 8 zł za tonę,
- 5) polepszenia jakości cukru surowego przeliczonego według Rdt — w wysokości 2 zł za tonę przy uzyskaniu powyżej 93,5° Rdt do 94,0° Rdt, w wysokości 5 zł za tonę przy uzyskaniu powyżej 94,0° Rdt,
- 6) 50% zysku osiągniętego od zrealizowanych nie planowanych, dodatkowych usług nieprzemysłowych — pod warunkiem uprzedniego zatwierdzenia tych usług przez Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego.

7. Fundusz zakładowy w przedsiębiorstwie zmniejsza się w przypadku:

- 1) gorszej jakości cukru kryształu zwykłego przy uzyskaniu stopnia zabarwienia:
 - powyżej 1,0° do 1,2° Stammera — o 2 zł za każdą tonę,
 - powyżej 1,2° Stammera — o 4 zł za każdą tonę,
- 2) gorszej jakości cukru surowego wyliczonej według Rdt:
 - poniżej 93,0° Rdt — o 3 zł za każdą tonę cukru.

254

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 sierpnia 1960 r.

w sprawie obniżenia stawki podatku obrotowego dla niektórych zakładów gastronomicznych i pensjonatów.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449) oraz art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Stawki podatku obrotowego obniża się:

- 1) do 6% — od obrotów ze sprzedaży lub wymiany do spożycia na miejscu potraw i napojów, osiąganych przez zakłady gastronomiczne, nie prowadzące sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu,
- 2) do 5% — od obrotów określonych w pkt 1 osiąganych przez zakłady gastronomiczne w miejscowościach o liczbie mieszkańców do 50.000, nie prowadzące sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu,
- 3) do 10% — od obrotów osiąganych przez pensjonaty nie prowadzące sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu.

2. Upoważnia się organy finansowe do częściowego zaniechania ustalania zobowiązania podatkowego w podatku

obrotowym przez stosowanie stawki podatku obrotowego w wysokości 3% od obrotów osiąganych przez zakłady gastronomiczne w miejscowościach określonych w ust. 1 pkt 2, nie prowadzące sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, jeżeli w tych miejscowościach sieć społecznych zakładów gastronomicznych nie jest wystarczająca do zaspokojenia potrzeb ludności, szczególnie w miejscowościach o znaczeniu turystycznym.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449), podwyżka stawek tego podatku:

- 1) nie przekraczających 10% — wynosi 50% tych stawek,
- 2) przekraczających 10% — wynosi liczbę 5.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1960 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota